Της ***Μαρίας Ξιφαρά***

Πληθαίνουν τα κρούσματα αντιδημοκρατικών πρακτικών σε αρχαιρεσίες συνδικάτων με την επίκληση στο ν. 1264/82 για την κατανομή των εδρών, με στόχο τον αποκλεισμό ταξικών δυνάμεων από τα διοικητικά συμβούλια και την παραχάραξη των αποτελεσμάτων και της βούλησης των εργαζόμενων.

Στις πρόσφατες εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων πρώην Εμπορικής – Alpha, (αρχές Δεκέμβρη 2016), η κατανομή των εδρών στο ΔΣ σύμφωνα με το καταστατικό , που προβλέπει απλή αναλογική, αρχικά ήταν: ΔΗΣΥΕ 10, Συμμαχία Εργαζομένων 4, Αγωνιστική Πρωτοβουλία 1. Η Αγ. Πρωτοβουλία, ταξικό σχήμα που παρεμβαίνει τα τελευταία χρόνια στο σωματείο, δικαιούνταν την έδρα στη β΄ κατανομή αφού είχε πάνω από τα ¾ του μέτρου. Ωστόσο, την επομένη των εκλογών, οι δυνάμεις της Συμμαχίας (ΣΥΡΙΖΑ κ.ά.) επικαλέστηκαν το ν. 1264/82 (που προβλέπει ενισχυμένη αναλογική), σύμφωνα με τον οποίο η τελευταία έδρα που περίσσευε ανήκε στο δικό τους συνδιασμό, εφόσον διέθεταν το 1/3 του μέτρου. Έτσι υφάρπαξαν την 5η έδρα, αποκλείοντας την Αγωνιστική Πρωτοβουλία από την εκπροσώπηση στο ΔΣ.

Παρόμοιο περιστατικό παρουσιάστηκε στα μέσα Δεκέμβρη στο συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Τουριστικών & Επισιτιστικών Επιχειρήσεων Θεσσαλονίκης – Πιερίας – Χαλκιδικής. Όπως κατήγγειλε η Λάντζα, οι παρατάξεις Ταξική Ενότητα (ΠΑΜΕ) και Αντεπίθεση Εργαζομένων (ΟΚΔΕ) που είχαν τον έλεγχο της εφορευτικής επιτροπής, επικαλέστηκαν το ν. 1264/82 για να «κλέψουν» την έδρα από τη Λάντζα, αποκλείοντάς την παρά τη σημαντική άνοδο ψήφων, και ενάντια στην απλή αναλογική που προβλέπει το καταστατικό του συνδικάτου.

Η πρακτική αυτή είχε εφαρμοστεί και στο παρελθόν από δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ κλπ). Άραγε, είναι οι μικροπολιτικές σκοπιμότητες και η μάχη της «καρέκλας» που οδήγησαν σήμερα και αγωνιστικές δυνάμεις, οι οποίες στα λόγια τάσσονται με ένα διαφορετικού τύπου συνδικαλισμό, να κάνουν το ίδιο; Είναι αδικαιολόγητο και ενάντια σε οποιαδήποτε λογική εργατικής δημοκρατίας, αγωνιστικές δυνάμεις να χρησιμοποιούν έναν αστικό νόμο κόντρα στην απλή αναλογική και τις δημοκρατικές διατάξεις των καταστατικών, και μάλιστα για να αποκλείσουν ταξικές συσπειρώσεις σε δύσκολους χώρους εργασίας του ιδιωτικού τομέα.

Αποδεικνύεται ότι ο ν.1264/82, πέρα από τις διατάξεις που είχε επιβάλλει η δυναμική των αγώνων εκείνης της περιόδου και η άνοδος του εργατικού κινήματος, μόνο τον «εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος», όπως αναφέρει ο τίτλος του, δεν αφορούσε, αφού δεν προέβλεπε καν την απλή αναλογική. Γιατί ο νόμος αυτός, χρησιμοποιώντας το «καρότο» και όχι το «μαστίγιο» του ν. 330/76, επέβαλε τον έλεγχο από τη δικαστική εξουσία, διευκόλυνε την εξάρτηση του συνδικαλιστικού κινήματος από τους αστικούς θεσμούς, συνέβαλε στην επικράτηση της λογικήςτου κοινωνικού εταιρισμού και της ταξικής συμφιλίωσης, ώστε να φτάσουμε σήμερα στην αστικοποίηση και εκμαυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ την Κυριακή 22/01/2017